

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Крапивницького Василя Петровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 1 частини другої статті 424 Цивільного процесуального кодексу України

Київ
8 квітня 2026 року
№ 87-2(I)/2026

Справа № 3-63/2026(153/26)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гришук Оксани Вікторівни – головуючого,
Барабаша Юрія Григоровича,
Совгирі Ольги Володимирівни – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Крапивницького Василя Петровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 1 частини другої статті 424 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Совгирю О.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Крапивницький В.П. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність другому реченню частини третьої статті 8, частині другій статті 19, частині четвертій статті 32, частині першій статті 41, частинам першій, сьомій статті 43, частині першій статті 55 Конституції України (конституційність) пункт 1 частини другої статті 424

Цивільного процесуального кодексу України (далі – Кодекс), згідно з яким з урахуванням приписів частини першої статті 424 Кодексу заява про перегляд судового рішення за нововиявленими або виключними обставинами може бути подана „з підстави, визначеної пунктом 1 частини другої статті 423 цього Кодексу, – не пізніше трьох років з дня набрання таким судовим рішенням законної сили“.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Крапивницький В.П. у квітні 2024 року звернувся до суду із заявою про перегляд рішення Корольовського районного суду міста Житомира від 16 червня 2010 року за нововиявленими обставинами.

Корольовський районний суд міста Житомира ухвалою від 15 листопада 2024 року, яку Житомирський апеляційний суд постановою від 11 грудня 2024 року залишив без змін, відмовив Крапивницькому В.П. у відкритті провадження за нововиявленими обставинами.

Верховний Суд у складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного цивільного суду ухвалою від 13 січня 2025 року відмовив Крапивницькому В.П. у відкритті касаційного провадження, зазначивши, що „недотримання умови щодо подання заяви про перегляд рішення суду за нововиявленими обставинами в межах трьох років з дня набрання рішенням законної сили є підставою для відмови у відкритті провадження у зв'язку з нововиявленими обставинами незалежно від поважності пропуску цього строку. Цей строк є присічним, а тому поновленню не підлягає“.

Крапивницький В.П. стверджує, що „статті 423, 424 ЦПК України (строки) є неконституційними“, оскільки порушують друге речення частини третьої статті 8, частину другу статті 19, частину четверту статті 32, частину першу статті 41, частини першу, сьому статті 43, частину першу статті 55 Конституції України.

3. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону, та якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців; якщо суб'єкт права на конституційну скаргу пропустив строк подання конституційної скарги у зв'язку з тим, що не мав повного тексту судового рішення, він має право висловити у конституційній скарзі клопотання про поновлення пропущеного строку (абзац перший, пункт 2 частини першої, частина третя статті 77).

Остаточним судовим рішенням у справі Крапивницького В.П. є ухвала Верховного Суду від 13 січня 2025 року. Автор клопотання подав конституційну скаргу 17 березня 2026 року, тобто з порушенням тримісячного строку звернення до Конституційного Суду України, установленого пунктом 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, а клопотання про поновлення пропущеного строку не висловив.

Крім того, Крапивницький В.П, стверджуючи про невідповідність Конституції України пункту 1 частини другої статті 424 Кодексу, не навів аргументів щодо його неконституційності.

Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55, пункту 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Крапивницького Василя Петровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 1 частини другої статті 424 Цивільного процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Першого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**